

વાહિદેવસૂરિનું જન્મસ્થાન કયું?

શ્રી ગોડુળભાઈ હૌલતરામ ભક્ત

ગેયે વર્ષે પંડિત ઐચરદાસજી હોશીનો “ગુજરાતી ભાષાની ઉત્કાનિ” નામક અન્ય ઝરીને ઉથલાવતો હતો તેનાં પૃષ્ઠ ૨૨૧ ઉપરના એક ઉદ્દેશ્ય તરફ મારું ધ્યાન વિશેષે કરીને ગયું :

“વાહિદેવસૂરિ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ભાષાના પ્રકાણ પંડિત હતા, પ્રભર નૈયાયિક અને અહિલુત કવિ હતા. શ્રી હરિલદ્રસૂરિની અનેડાનજયપતાકા ઉપર ઇટ્પણ લખનાર મુનિ ચંદ્રસૂરિ હેવસરિના થું પણ મહાપંડિત, તપસ્વી અને સુવિહિતાચ્છૃણી હતા અને વાહિદેવસૂરિના શિષ્યો લદેશ્વરસૂરિ તથા રલઅલસરિ વગેરે પણ મહાવિદ્બાન હતા. વાહિદેવસૂરિનું જન્મસ્થાન ‘મહાદાહ’ આજનું ‘મહુચા’ આખુની આસપાસ ગુજરાત દેશના અષ્ટાદશાશી નામના એક પ્રાંતમાં તે સ્થાન આવેલું છે. સુરિનો જન્મ વિકલ સંવત ૧૧૪૩, જાતિ પોરવાડ, પિતા વીરનાગ, માતા જિનદેવી, આચાર્યનું મૂળ નામ પૂર્ણાંદ્ર. ‘મહુચા’માં મહામારિનો ઉપદ્રવ થયો. વીરનાગ પોતાના એ ગામને છોડીને ભર્યામાં રહેવા આવ્યો...”

શ્રીવાહિદેવસૂરિની વાદપહૃતા, વિદૃતાની વિગતોમાં જિતરવાનો તથા ગુજરાતની સીમાની ચર્ચા કરવાનો ઉદ્દેશ અત્રે નથી. હેવસરિલ જેવા વિદ્બાનનું જન્મસ્થાન કયું એની જિન્સાસા જાગી. ‘મહાદાહ’ તે જ ‘મહુચા’ કે ‘મગાર-મહાર?’ એવો તર્ફ જાહ્યો. મને જે કાંઈ મળી શક્યું છે તે પંડિત ઐચરદાસજી તથા અન્ય વિદ્બાનોની વિચારણા—પુનઃવિચારણા માટે તથા સલ્ય તારવવાની દષ્ટિએ રજૂ કરું છું.

“વાહિદેવસરિલ પોતાના આદ્રિતિથ ‘પ્રમાણનયતત્ત્વાલોકાલંકાર’ નામના અંથમાં પ્રમાણ અને નયનું સ્વરૂપ પોતાના કાળ સુધીની લિનબિન માન્યતાના અવલોકનપૂર્વક યોગ્ય એક્ષાડરણું કરી બહુ જ સુંહર રીતે સ્થાપે છે”. આ અન્યના ગુજરાતી અતુવાદક શ્રી મહાત્માલ જ્વેરયંક ગાંધી સન ૧૯૩૨માં સુરિલનો અવનપરિય ઉપર પ્રમાણે કરાવતાં પૃષ્ઠ ૮ ઉપર લખે છે:

“વાહિદેવસરિ જાતિએ પોરવાડ વણિક હતા ને જેએનો જન્મ ‘મહાદાહ’ નામના ગામમાં થયો હતો, જે આને ઉચ્ચારમાં અહલાઈને આખુ પાસે આવેલા વેણુવોના તીર્થ મહુચા તરીકે પ્રસિદ્ધ છે... આ ‘મહાર’ યા ‘મહુચા’ ગામમાં હૈવ્યોગે મહાન મરદી થઈ અને જેથી પોતાના કુંઘના રક્ષણું માટે વીરનાગને બાળક અને ખ્રી સહિત ભર્ય નગરમાં આવવું પડ્યું...”

‘મહાદાહ’ તે મહુચા એ પંડિત ઐચરદાસનું કથન; ‘મહાદાહ’ તે ‘મહુચા-મહાર’ એ શ્રી ગાંધીનું વિધાન. મુનિ કલ્યાણુવિજયણના ભતાનુસાર ‘મહાદાહ’ આજનું ‘મહુચા’ રથાન છે.

હવે આપણે આ સંઘર્ષી અન્ય ઉપલબ્ધ વિગતોનું અવસોકન કરીએ.

આખુરોડ પાસે છ માઈલ દૂર આવેલા ‘મહુચા’ સ્થાનનો ધતિહાસ નાણી લેવો જરીની છે. મહુચાજી આખુરોડથી મગાર તરફ જટી પાકી સાડક ઉપર આખુરોડથી છ માઈલ દૂર છે. તે સુંપસ્થલ (સુંગથલા) તીર્થથી અરધો માઈલ દૂર પથિમ દિશા તરફ છે. રાજ અંગરીપની રાણી તોરાવરીએ આ વેણુવ મન્દિર ‘મહુચાન’નું બંધાવ્યું હતું. એમાં શ્રીકૃપણ લગવાનની ૪૦ ધ્યાની ખડી પ્રતિમા છે.

મન્દિરની બહાર એક કોતરણીયાળો દરવાજે છે. આ કૃપાંકથી લાગવામાં આવો છે. આ સ્થાનનું મળ નામ શિવાલેખોમાં ‘શિલણીગાંબ’ નણી આવે છે. સંવત ૧૬૦૦થી લખાયેલ તાત્ત્વત્રોમાં તથા અન્યત્ર ‘મહુદ્યાળ’ તથા ‘મહુસુહન’ આ નામોનો જ ઉદ્દેખ છે, કરાંય પણ આ સ્થાન માટે ‘મદાહુત, મડાહુત, મડાહુડ’ નો ઉદ્દેખ નથી.

‘મડાહુડગણી પરંપરા’ નામક એક હિંદી લેખમાં^૧ પુરાતત્વના અક્ષ્યાસી રાજસ્થાનના વિદ્યાન શ્રી અગરચેદળ લંબરમલણ નાહટા લેખે છે :

“મુનિવર જ્યન્તવિજયળ કે ઉદ્દેખાનુસાર મડાહુડગછડા નામકરણ જિસ મડાહુડ સ્થાન કે નામસે હુઅા હૈ વહ વર્તમાન મડાર (મદાર) હૈ, જે કિ સિરોહી સે નૈઝલદોણ મે ૪૦ માઈલ ઔર ડીસાસે છસાનકોણ મે ૨૪ માઈલ હૈ. ભાડાણુસે વાયચ કોણ મે ૭ માઈલ ઔર ખરાડીસે (આખુરોડે) ૨૬ માઈલ પચ્ચિમ મે ૫. સિરોહી રાજ કે તહસીલદા યહ ગાંબ હૈ.

“મડાહુડ સ્થાન પ્રાચીન હૈ. સુપ્રસિદ્ધ વાદિહેવસૂરિ વહીનું કે પોરવાડ વીરનાગકે પુત્ર થે...

“મડારમે અભી ધર્મનાથ ઔર મધાવીરવામી કે હો મન્દિર હૈન. યદ્દાં પર મેધળ લદારડા ઉપાસરાલી હૈ, જે કિ ગંગા કે થે. મધ્યાભદ્રદ્યદ્રકા મન્દિર, જે મડાર દેવીકા મન્દિર લી કહુલાતા હૈન...” (પૃષ્ઠ ૬૬).

સિરોહી મહારાવસાહેના અંગત મંત્રી શ્રી અચલમલણ મોદી પાસેથી પણ નીચેની ખાસ વિગતો મળી છે :

(૧) સિરોહી શ્રી અજ્ઞતનાથ ભગવાન કે મન્દિર મે એક પાર્શ્વનાથ ભગવાનકી એક તીર્થી હૈ, જિસ પર નિમનલિપિત લેખ હૈ :

“સ. ૧૧૩૮ માર્ગો શું ૧૦ ધારાગંઢે મડાહુડ સ્થાને વર્ધમાન શ્રેયોર્થે દેવચંદ સુતેન વણુદેવ નકારિત ”

(૨) શ્રી દેલ્લવાડા કે લુણુવસડી કે વ્યવસ્થા કે શિવાલેખ મે ઉકા મન્દિર કે વાર્ષિક અદ્ધાઈ મહોત્સવ મે ઇંગાણ વહિ ૮ કા હિન મડાહુડ કે જૈનોની કો મનાના ઔસા ઉદ્દેખ હૈ.

(૩) મડાહુડ દેવી કે મન્દિર કે બહાર એક શિવાલેખ હૈ ઉસકા સંવત લી ૧૨૮૭ કા હૈ.

(૪) શ્રી મેધરચિત પ્રાચીન તીર્થમાળા સંગ્રહ ૫૦ ૫૪ કરી ૧૧. ‘મડાહુડી સાડી વડગામ સાચરજ શ્રી વીર પ્રણામ’ (મડાર-મંડાર, વડગામ વગેરે વગેરે સાડ ગામોનો સમૂહ છે નેને સાડી કહેવાય છે.)

આવી જ રીતના નામપ્રારોગો અન્ય તીર્થમાળાઓમાં છે : નથર મડાહુડ, મડાહુડ વગેરે.

વ્યુત્પત્તિશાસ્કનો આધાર શોધવા જરૂર એ તો શું પરિણામ આવે ? આપણા પ્રસિદ્ધ પુરાતત્વવિદ્ મુનિ જિનવિજયળને પૂછતાં તેમણે —

મદાહુત-મદાહ-મદાર-માર-મંડાર;

મદાહદ-મદાહત-માહદર-મદાર એ કેમ ખનાવતાં કાસહદ-કાસહત-કારહર-કાયંદા, (સિરોહી જિલ્લાનું કાસીદા) એ દિશાંત આપ્યું.

તો પ્રશ્ન ઉડે છે-મદાહુતનું મહુદ્યા કેવી રીતે ઇલિત થયું ?! વળી એ સ્થાને કેનોની વસતિ હતી કે ?!

૧. અભિલ લારતવર્ણીય જૈન શૈતામ્બર મૂર્તિપૂજક મુનિ સમેલન સંસ્થાપિત શ્રી જૈન ધર્મસયપ્રકારક સમિતિના માસિક મુખ્યમન ‘શ્રી જૈન સહપ્રકાર’ના ૧૯૫૫ની સાલના ૧૫ દેખુચારીના અંકમાં.